

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte –Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cecan Liudmila cu inculpatul, și recursul suplimentar declarat de către avocatul Cecan Liudmila în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, în cauza penală în privința lui,

Morcov Denis xxxxxxxx, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 16.01.2019 – 18.06.2020;

Instanța de apel: 13.07.2020 – 02.02.2021;

Instanța de recurs: 15.04.2021 – 02.06.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 iunie 2020, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Morcov Denis a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4) Cod penal și art. 349 alin. (1¹) Cod penal și, în baza acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsa:

- pe art. 264¹ alin.(4) Cod penal – 7 (șapte) luni închisoare;
- pe art. 264¹ alin.(4) Cod penal – 7 (șapte) luni închisoare;
- pe art. 264¹ alin.(4) Cod penal – 7 (șapte) luni închisoare;
- pe art. 349 alin.(1¹) Cod penal – 1 (un) an închisoare;

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i s-a stabilit lui Morcov Denis pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Morcov Denis în beneficiul statului a

sumeii de 320 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, prima instanță a reținut că, Morcov Denis, la data de 15.10.2018, în jurul orelor 03:10 min., deplasându-se la volanul automobilului de model „Volkswagen Toureg”, cu numerele de înmatriculare xxxxxx, a fost stopat în cadrul desfășurării activității de profilaxie în vederea supravegherii și asigurării ordinii de drept de către inspectorul INP al IGP, Gaidibadi Andrei, la intersecția străzilor Armenească cu București, mun. Chișinău, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, Morcov Denis, a fost înlăturat de la conducerea automobilului și îndemnat de a fi supus testării alcoolscopice, ulterior fiind condus la Dispensarul Republican de Narcologie al Ministerului Sănătății, amplasat pe str. Petru Rareș 32, din mun. Chișinău, pentru a fi supus examenului medical și recoltării probelor biologice, în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, acesta a refuzat, fapt confirmat prin procesul-verbal al examinării medicale de constatare, a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei cu nr. 4286, din 15.10.2018.

Totodată s-a constatat faptul că Morcov Denis, conducea mijlocul de transport fără permis de conducere, anterior fiind privat de dreptul de a conduce mijlocul de transport.

Acțiunile lui Morcov Denis au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiuni săvârșite de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Tot el, la data de 03.02.2019, aproximativ la orele 16:35, neavând permis de conducere, conducând automobilul de model „Volkswagen” cu n/î xxxx pe str. Vânătorilor intersecție cu str. Lămâița, mun. Chișinău, a comis tamponarea în obstacol - pilon electric, la fața locului deplasându-se echipajul MAI 1119 în componența inspectorilor de patrulare Garștea Gheorghe și Mustețeanu Octavian în vederea documentării accidentului rutier. În procesul discuției inspectorul de poliție în cauză suspectându-l pe șoferul Morcov Denis că se află în stare de ebrietate alcoolică, pentru confirmarea și aprecierea stării de ebrietate i-a propus să fie supus testării alcooscopice și prelevării probelor biologice, în acest sens conducându-l pe acesta la medicul narcolog din incinta sediului Dispensarului Republican de Narcologie situat pe str. Petru Rareș 32, mun. Chișinău pentru a trece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, unde Morcov Denis Nicolae contrar prevederilor art. 11 lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere conform căruia „conducătorul de vehicul înainte de plecare și în

timpul deplasării este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, „la data de 03.02.2019 ora 19:40, categoric a refuzat să fie supus examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, fapt consemnat în procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 5042 din 0.3.02.2019.

Acțiunile lui Morcov Denis au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi, refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Tot el, la data de 03.02.2019, în intervalul orelor 17:00-18:00, în timp ce se afla pe str. Vânătorilor intersecție cu str. Lămâiței din mun. Chișinău, fiind bănuțit de către colaboratorii de poliție în aceea că, conducând automobilului de model „Volkswagen Touareg” cu n/î xxxx, a comis tamponarea unui pilon de electricitate, la solicitarea de a fi supus testării alcoolică în vederea constatării stării de ebrietate și natura ei, a refuzat și manifestând un comportament neadecvat, acționând intenționat cu scopul sistării activității de serviciu a colaboratorilor de poliție care documentau cazul comiterii accidentului rutier, l-a agresat fizic pe ofițerul de poliție din cadrul DP mun. Chișinău, Orlov Dumitru, care era îmbrăcat în uniforma de serviciu, l-a apucat pe acesta de mână pentru a-i smulge alcooltestul de model „Drager” și în acel moment i-a cauzat acestuia durere fizică și leziuni corporale, l-a bruscat deteriorându-i buzunarul drept al scurtei, i-a murdărit scurta, i-a deteriorat epoletul de la umărul din partea dreaptă și totodată, i-a smuls camera video ce era fixată la piept care funcționa, pe care a aruncat-o jos.

Acțiunile lui Morcov Denis au fost încadrate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, după indicii calificativi, aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătate, față de persoana cu funcție de răspundere, nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu.

Tot el, la data de 08.07.2019 aproximativ la orele 22:29, neavând permis de conducere a urcat la volanul automobilului de model „Volkswagen Touareg”, cu n/î xxxx și deplasându-se prin mun. Chișinău, xxxx, când a fost stopat de echipajul INP. Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate de către

colaboratorii INP a IGP a MAI a fost supus alcooltestului „DRAGER”, conform căruia a fost stabilit concentrația de alcool în aerul expirat de 0,82 mg/l, care conform prevederile art. 134¹² din Codul penal, se atestă ca „stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat”. Așadar, cet. Morcov Denis, a încălcat cerințele art. 14 lit. a) a Regulamentului Circulației Rutiere, care indică că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției. La fel, Morcov Denis a încălcat prevederile art. 10 alin. (2) lit. a) din Regulamentului Circulației Rutiere, care indică că persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și la cererea colaboratorului de poliție, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control, permisul de conducere perfectat pe numele său.

Acțiunile lui Morcov Denis au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșit de către o persoană care nu deține permis de conducere.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Morcov Denis, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 300 ore.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse inculpatul a invocat că:

- nu este de acord cu sentința din considerentul că prima instanță nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele și nu a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, dar a citat în sentința de condamnare rechizitoriul înaintat de acuzatorul de stat și discursul său;

- prin prisma art. 76 Cod penal, se află în prezența următoarelor circumstanțe ce atenuează răspunderea penală: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, conlucrarea cu organul de urmărire penală la stabilirea adevărului, are patru persoane la întreținere;

- conform hotărârii din 18.06.2020 instanța a reținut ca circumstanță agravantă faptul că, anterior Morcov Denis a fost condamnat, astfel, la punctul 9 sa menționat că nu poate fi recunoscută drept circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, dacă antecedentele penale au fost stinse sau anulate sau dacă legea a decriminalizat acțiunea comisă în trecut.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, a fost admis apelul inculpatului Morcov Denis, casată parțial sentința și emisă o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Morcov Denis recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal (epizodul din 15.10.2018), a fost liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție. În rest, sentința a fost menținută.

4.1 *Instanța de apel* analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatului Morcov Denis, epizodul din 15.10.2018, a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiune săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, iar în privința celorlalte epizoade instanța de apel a respins apelul cu menținerea hotărârii atacată.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că, instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

A stabilit cu certitudine și fără echivoc vinovăția lui Morcov Denis de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, episodul din 15.10.2018.

A reținut și faptul că, potrivit rechizitoriului și sentinței inculpatul Morcov Denis a comis fapta infracțională la 15 octombrie 2018, astfel, la moment 02 februarie 2021, fiind expirat termenul de 2 ani de atragere la răspundere penală pentru fapta dată.

Instanța de apel audiind părțile, examinând materialele cauzei penale, a considerat apelul declarat de inculpatul Morcov Denis, în privința celorlalte epizoade și anume: pe episodul din 03.02.2019, episodul din 03.02.2019 și episodul din 03.02.2019, privind asprimea pedepsei, ca fiind nefondat și pasibil de respins, iar sentința atacată - legală și întemeiată.

Instanța de apel analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art.101 Cod procedură penală, a concluzionat despre

existența în acțiunile inculpatului Morcov Denis a indicilor infracțiunii prevăzute în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, pe semnele calificative: refuzul, împotrivirea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșit de către o persoană care nu deține permis de conducere (pe episodul din 03.02.2019); în baza art. 349 alin.(1¹) Cod penal, pe semnele calificative: aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu (pe episodul din 03.02.2019); în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, pe semnele calificative: conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat de către o persoană care nu deține permis de conducere (pe episodul din 08.07.2019).

Instanța de apel a menționat că, prima instanță a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

A mai menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul Morcov Denis a săvârșit anume infracțiunile imputate, astfel, în instanța de apel probe noi nu au fost prezentate, dar s-a solicitat o nouă apreciere a celor cercetate de către prima instanță pentru individualizarea pedepsei. Și că, prima instanță la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Morcov Denis a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală și anume că, inculpatul Morcov Denis anterior a mai fost condamnat pentru comiterea mai multor infracțiuni, inclusiv pentru comiterea infracțiunilor similare, fiindu-i stabilită ca pedeapsă și muncă neremunerată în folosul comunității, dar ultimul nu și-a făcut concluziile de rigoare, continuând să comită alte infracțiuni.

Instanța de apel a respins alegațiile inculpatului Morcov Denis, precum că, la pronunțarea sentinței instanța a ignorat prevederile art. 75 ale Codului penal, care sunt norme imperative și urmau a fi respectate cu ocazia adoptării sentinței de condamnare a inculpatului Morcov Denis, or, prima instanță a ținut cont de personalitatea inculpatului, a acceptat cererea de a fi examinată cauza în procedura simplificată, iar inculpatul a beneficiat de reducerea termenului de pedeapsă cu 1/3 și nu este temei de a desființa sentința emisă în partea solicitată.

A considerat că, o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată de instanța de fond, raportând-o la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, îl

va descuraja de a comite pe viitor alte fapte infracționale similare.

Instanța de apel a respins argumentul apelantului cu referire la aplicarea, pedepsei penale neprivativă de libertate și anume sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în limitele sancțiunii art. 264¹ alin. (4) Cod penal, or, potrivit sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 08.06.2011 în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal a fost condamnat la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității; prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 11.10.2012 în baza art. 186 alin. (2) lit. d) recunoscut vinovat, procesul fiind încetat pe motivul împăcării părților, însă ultimul nu și-a făcut concluziile de rigoare, astfel că, stabilirea unei pedepse mai blânde decât cea stabilită de instanța de fond, nu va atinge scopul legii penale, chiar dacă antecedentele penale sunt stinse, luând în considerație faptul că inculpatul Morcov Denis nu și-a făcut concluziile necesare pentru a nu se urca în stare de ebrietate la volanul mijlocului de transport.

A reținut că, chiar dacă ultimul a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, reeducarea și corectarea inculpatului Morcov Denis nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

Instanța de apel a respins argumentele inculpatului Morcov Denis, cu privire la asprimea pedepsei, or, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța inferioară, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Morcov Denis, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin.(4), art. 264¹ alin. (4), art. 349 alin. (1¹) și art. 264¹ alin. (4) Cod penal, și motivele invocate de inculpatul Morcov Denis, în cererea de apel, instanța de apel verificând legalitatea sentinței primei instanțe în privința ultimului a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod Penal.

Instanța de apel a constatat că, sancțiunea art. 264¹ alin.(4) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă munca neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau închisoare de până la un an, iar sancțiunea art.349 alin.(1¹) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 850 la 1350 unității convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, prin reducerea cu o pătrime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată stabilește noile limite minime și maxime a pedepsei cu care va opera la aplicarea pedepsei: pe art.264¹ alin.(1) Cod penal - muncă

neremunerată în folosul comunității de la 134 la 160 de ore sau închisoare de până la 8 luni; pe art.349 alin.(1¹) Cod penal - amendă în mărime de la 637 la 1012 unității convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 160 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

Ținând cont de prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat, cu toate că pe episodul din 15.10.2018 a expirat termenul de prescripție, și urmează a fi liberat de răspunderea penală pe acest capăt de infracțiune săvârșită, a considerat că nu a influențează asupra pedepsei aplicate de către prima instanță la pedeapsa definitivă prin aplicarea art. 84 Cod penal și a menținut pedeapsa aplicată sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată* cu recurs ordinar de către avocatul Cecan Liudmila cu inculpatul prin care invocând incidența **pct. 6, 10** a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea parțială a deciziei, rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărâri privind aplicarea în privința lui Morcov Denis a unei pedepse individualizate non privative de libertate cu aplicarea prevederilor art.84 Cod penal și anume muncă neremunerată în folosul comunității de 300 ore.

5.1 *În susținerea recursului avocatul Cecan Liudmila cu inculpatul au invocat că:*

- prima instanța și instanța de apel contrar prevederilor de drept, nu au reținut caracterul atenuant al circumstanțelor prezente în speță, neîntemeiat, a reținut ca circumstanță atenuantă doar recunoașterea vinovăției de către inculpat, fără a argumenta de ce nu a atribuit caracter atenuant, de altfel în modul prevăzut la art. 76 alin. (2) Cod penal, faptului că inculpatul a recunoscut vinovăția procedând la examinarea cauzei în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, dar și faptului că are la întreținere 5 copii, dintre care 4 sunt minori, iar soția acestuia se află în concediu de îngrijire a copiilor.

6. *La 21 aprilie 2021*, avocatul Cecan Liudmila a depus recurs suplimentar, prin care invocând incidența **pct. 6, 10** a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea parțială a deciziei, rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărâri privind aplicarea în privința lui Morcov Denis a unei pedepse individualizate non privative de libertate cu aplicarea prevederilor art.84 Cod penal și anume muncă neremunerată în folosul comunității de 300 ore.

6.1 *În susținerea recursului suplimentar avocatul Cecan Liudmila a invocat:*

- instanța de judecată nejustificat a examinat cauza penală în lipsa

inculpatului, mai ales că autorul cererii de apel este anume inculpatul;

- sintagma folosită de instanța de apel că a fixat cauza penală "de nenumărate ori" nu corespunde realității în condițiile în care chiar instanța menționează că a fixat cauza penală spre examinare doar de 3 ori, în aceste condiții sunt evidente disproporțiile cu care operează instanța;

- motivarea încheierii prin care instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului este total neîntemeiată;

- instanța de apel nu a dispus efectuarea tuturor măsurilor posibile pentru asigurarea prezenței inculpatului Morcov Denis în ședința de judecă și nu a dispus aducerea lui silită sau nu a dispus efectuarea investigațiilor în vederea acestuia sau nu i-a aplicat o măsură preventivă în vederea asigurării bune desfășurări a procesului penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat și a solicitat de a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate, iar decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către Cecan Liudmila cu inculpatul, și recursul suplimentar al avocatului Cecan Liudmila în raport cu materialele cauzei și argumentele prezentate, Colegiul Penal concluzionează asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Cecan Liudmila cu inculpatul, ca fiind vădit neîntemeiat, și inadmisibilitatea recursului suplimentar declarat de către avocatul Cecan Liudmila, ca fiind declarat peste termen, din considerentele ce urmează.

8.1 *Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Cecan Liudmila cu inculpatul se reține următoarele.*

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Articolul 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs

verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

În recursul declarat avocatul Cecan Liudmila cu inculpatul cu toate că au invocat temei de drept prevăzut la **pct. 6, 10)** alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, aceștia critică decizia instanței de apel numai în partea pedepsei stabilită de instanța de apel, solicitând aplicarea în privința lui Morcov Denis a unei pedepse individualizate non privative de libertate cu aplicarea prevederilor art.84 Cod penal și anume muncă neremunerată în folosul comunității de 300 ore.

Colegiul Penal, analizând decizia instanței de apel în raport cu argumentele din recurs, constată că o astfel de eroare de drept nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, aceleași argumente fiind invocate și în apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus, motivare pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În acest sens, Colegiul Penal notează că în conformitate cu art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform deciziei instanței de apel, a fost casată sentința primei în partea individualizării pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Lui Morcov Denis recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal (epizodul din 15.10.2018), a fost liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție. În rest, sentința a fost menținută.

Examinarea cauzei a avut loc în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal reține că, sancțiunea art. 264¹ alin.(4) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă munca neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau închisoare de până la un an, iar sancțiunea art.349 alin.(1¹) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 850 la 1350 unității convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, prin reducerea cu o pătrime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată stabilește noile limite minime și maxime a pedepsei cu care va opera la aplicarea pedepsei: pe art.264¹ alin.(1) Cod penal - muncă neremunerată în folosul comunității de la 134 la 160 de ore sau închisoare de până la 8 luni; pe art.349 alin.(1¹) Cod penal - amendă în mărime de la 637 la 1012 unității convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 160 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

În acest sens Colegiul Penal atestă că instanța de apel întemeiat a statuat corectitudinea stabilirii de către prima instanței a circumstanțelor de fapt și de drept, justificat concluzionând că la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului Morcov Denis s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicând-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, evidențiind anume că, inculpatul Morcov Denis anterior a mai fost condamnat pentru comiterea mai multor infracțiuni, inclusiv pentru comiterea infracțiunilor similare, fiindu-i stabilită ca pedeapsă și muncă neremunerată în folosul comunității, dar ultimul nu și-a făcut concluziile de rigoare, continuând să comită alte infracțiuni.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul Penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului pentru infracțiunile comise, instanța de apel nu a comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul Penal conchide că în speță nu

s-a constatat existența erorilor de drept invocate în recurs, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, de aceea recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8.2 *Cu referire la recursul suplimentar declarat de către avocatul Cecan Liudmila se reține următoarele.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit materialelor dosarului, dispozitivul deciziei adoptate de către instanța de apel a fost pronunțat la data **02 februarie 2021**, în prezența procurorului, și avocatul inculpatului, Hîncu Sergiu, în lipsa inculpatului fiind citat legal, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel și dispozitivul deciziei adoptate (f.d. 194-197, vol. I), din care rezultă că aceștia au fost înștiințați despre ziua și ora pronunțării deciziei integrale.

Din materialele dosarului se constată că copia deciziei motivate, a fost expediată atât avocatului inculpatului, Hîncu Sergiu, cât și inculpatului fapt confirmat prin scrisoarea de expediere nr. 759 din 25.03.2021(f.d.220, vol. I).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la **04 martie 2021**, ședință despre care avocatul inculpatului Hîncu Sergiu a cunoscut, fiindu-i cunoscută și soluția pe caz.

În continuare, Colegiul Penal menționează că, avocatul Cecan Liudmila în numele inculpatului a declarat recurs suplimentar la data de **21 aprilie 2021**, fapt confirmat prin mențiunea despre dată de pe amprenta ștampilei Poșta Moldovei.

Așadar, în cauza deferită judecării Colegiul Penal specifică faptul că pentru , avocatul Cecan Liudmila termenul de atac prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, se calculează începând cu data de **05 martie 2021**, adică a doua zi după pronunțarea deciziei motivate, ținând cont de

dispozițiile art. 231 alin. (3), (5) Cod de procedură penală și expiră la sfârșitul zilei de *05 aprilie 2021*.

Prin urmare, recursul suplimentar al avocatul Cecan Liudmila declarat la 21 aprilie 2021 nu se încadrează în termenul limită prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

La acest capitol este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului ordinar, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate.

Totodată, Colegiul Penal menționează, că art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut și are un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Mai mult, Colegiul Penal notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului/recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În hotărârea CtEDO pronunțată în cauza Ponomariov vs Ucraina (03 aprilie 2008) Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe noi descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

De asemenea, Colegiul Penal reține și jurisprudența CtEDO în hotărârea pronunțată în cauza Bodiș vs. Republica Moldova din 18 iunie 2019 (cererea nr. 7516/10), în care Curtea a statuat că admiterea cererii de recurs după o perioadă de timp considerabilă și în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care partea s-a aflat în imposibilitate de a se adresa mai devreme, s-a soldat cu ignorarea unui întreg proces judiciar, și în consecință s-a constatat încălcarea principiului

securității raporturilor juridice și a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6§1 CEDO.

Prin urmare, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cecan Liudmila cu inculpatul împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, în cauza penală în privința lui *Morcov Denis xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Inadmisibilitatea recursului suplimentar declarat de către avocatul Cecan Liudmila în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, în cauza penală în privința lui *Morcov Denis xxxxxxx*, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **01 iulie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana